

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/25-15894
Otsuse kuupäev 30.01.2026
Komisjoni koosseis Mihkel Kivisalu

Tarbija
Kaupleja OÜ MK Trade Baltic (12723376)

Tarbija nõue Asja asendamine

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija avaldus. Kaupleja peab asendama pesumasina.

1. Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Tarbija soetas 09.06.2025. a kaupleja e-poest pesumasina Electrolux ja tasus selle eest koos saatmiskuluga 395,99 eurot.

Tarbija sai toote kätte 20.06.2025. a ja on esitanud kauplejale 14.10.2025. a pretensiooni seoses tootel ilmnenud puudusega (masin lekib vett).

Kaupleja hoolduspartner on masina üle vaadanud ja ekspertiisi akti järgi tuvastati transpordikahjustused, paagi kinnitus, paak on katki, pump on katki.

Kaupleja vastuse järgselt lisas tarbija, et kaup jõudis kohale 20.06.2025 ning visuaalsel vaatlusel tundus olevat pakend terve, mistõttu ei olnud alust teha terve pakendist pilte. Samal päeval (20.06.2025) võeti pesumasina pakendist lahti ja visuaalsel vaatlusel tundus olevat ka pesumasin terve. Samal päeval (20.06.2025) sai pesumasin ka ära ühendatud ja proovitud, kas võtab voolu järgi - võttis küll. See, et pesumasin oli seest katki, seda ei näinud ja seda ei oleks saanud ka visuaalselt näha. Seega ei olnud tarbijal alust kahelda, et pesumasin võiks olla katki.

Pesumasin võeti kasutusele 13.10.2025. a ja siis ilmnes ka pesumasinal leke.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja ei tunnista tarbija nõuet asendada kahjustatud pesumasinat uuega ning palub tarbija avalduse jätta rahuldamata.

Tarbija sai kauba kätte 20.06.2025. Kauplejani jõudis teade väidetava rikkega/mittevastavusega seoses 14.10.2025, st ligi neli kuud pärast kauba üleandmist.

Kaupleja on seisukohal, et tarbija pidi mõistliku aja jooksul ostetud ja kätte saadud kaupa üle vaadata, üle kontrollida ehk tööle panna, et veenduda, et ostetud asi vastaks tema ootusele, see on töökorras jne.

VÕS § 220 lg 3 esimese lause kohaselt: Kui ostja ei teata müüjale lepingutingimustele mittevastavusest õigeaegselt või ei kirjelda oma majandus- või kutsetegevuses sõlmitud lepingu puhul asja lepingutingimustele mittevastavust piisavalt täpselt, ei või ostja asja lepingutingimustele mittevastavusele tugineda.

Kaupleja on seisukohal, et tarbija nõue ei ole esitatud õigeaegselt ehk mõistliku aja jooksul.

Tarnija volitatud hoolduspartneri teostatud ekspertiisiaktis on märgitud tõsised sisemised mehaanilised kahjustused:

- katkine paak, kahjustatud paagi kinnitus, kahjustatud pump;
- märke “transpordikahjustus”.

Ekspertiisi teostanud ettevõtte esialgne hinnang viitas võimalikule kukkumisele/löögile. Samas ei ole võimalik antud eksperthinnangust kindlaks teha, millal ja millistel asjaoludel kahjustus tegelikult tekkis.

Avalduse kohaselt kaup oli kullerfirma DPD poolt tarbijale kätte toimetatud kuni kortermajani. Tarbija ise transpordis pesumasinat edaspidi korterisse. Tegemist oli raske kauba tõstmisega mitte professionaalse töötajate poolt kortermaja eeldatavasti teisele või kolmandale korrusele.

Kaupleja on seisukohal, et kaup saabus tarbijale ilma kahjustuseta; tervena ning vastas müügilepingu tingimustele. Seega Kaupleja ei ole müügilepingut oluliselt rikkunud ning seetõttu ei saagi tarbijal olla kaupleja suhtes mingit nõudeõigust.

Tulenevalt pakendi puudumisest ja väliste kahjustuste puudumisest puudub kauplejal igasugune võimalus pöörduda pretensiooniga transporditeenuse osutaja DPD kullerfirma poole. Ühtlasi ei ole võimalik tuvastada, kas kahjustus võis tekkida pärast kauba üleandmist, sh tarbija poolt kauba enda jõuga korterisse transportimisel, tarbija enda poolt selle paigaldamisel või peale masina edasiandmist uuele omanikule.

Kauplejal puudub võimalus kauba asendamiseks või muul viisil vastutuse võtmiseks, kuna:

- kahjustusest ei teatatud mõistliku aja jooksul pärast kauba kättesaamist (kahjustus avastati väidetavalt alles neli kuud pärast üleandmist, mil masin oli peale tarbija juba kolmanda isiku valduses);

- puuduvad tõendid, et kahjustus esines üleandmise hetkel ning suure tõenäosusega tekkis tarbijast endast tuleneval põhjusel;
- pakendi ja kauba seisukorda üleandmise hetkel ei ole dokumenteeritud.

Kõiki neid asjaolusid arvesse võttes leiab kaupleja, et kaupleja on tegutsenud kooskõlas seadusega ning puudub alus tarbija nõude rahuldamiseks.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseseaduse § 51 järgi lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel. Menetluses kogutud tõendite ja ütluste põhjal leiab komisjon, et tarbija avaldus kuulub rahuldamisele. Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Võlaõigusseaduse § 208 lg 1 sätestab, et asja müügilepinguga kohustub müüja andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinnarahas ja võtma asja vastu. VÕS § 208 lg 4 kohaselt on tarbijalemüük asja müük müügilepingualusel, mille puhul tarbijale müüb vallasasja müüja, kes sõlmib lepingu oma majandus- või kutsetegevuses. Poolte vaheline leping vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses. Tarbija ostis kauplajalt pesumasina.

Kirjavahetusest nähtub, et DPD kulleri tellis RDE.ee ning kaup saabus väliselt terve pakendiga. Tarbija märgib ka, et edasine tõstmine/toimetamine toimus tarbija ja pereliikme poolt.

Tarbijalemüügi puhul, kui asi peab ostjani toimetama müüja, ei lähe riisiko tarbijale üle enne asja tegelikku üleandmist tarbijale (või tarbija vastuvõtuviivitust). Sama põhimõtte tuleneb ka EL tarbijaõiguste direktiivist: kui kaupleja korraldab saatmise, läheb riisiko tarbijale üle siis, kui tarbija (või tema määratud kolmas isik) saab kauba füüsiliselt enda valdusse; erand on vaid olukord, kus tarbija tellib enda vedaja, keda kaupleja ei pakkunud. DPD vedu oli kaupleja poolt korraldatud (RDE.ee tellis kulleri). Seega kogu vedu kuni tarbijale üleandmiseni oli VÕS § 214 lg 5 mõttes müüja riisikol, mitte tarbija riisikol.

Esitatud tõenditest nähtub, et vaidlus on müüdnud asja lepingutingimustele mittevastavuses (VÕS § 217) ning kas ostjal on õigus lepingust taganeda. Müügilepingu alusel ostjale üleantava asja puhul on müüja vastutuse esmaseks eelduseks asja mittevastavus lepingutingimustele (VÕS § 217 lg 1-2). Et tarbijal oleks õigus tugineda asja lepingutingimustele mittevastavusele, on tarbijal kohustus kauplejat puudustest teavitada (RKO 2-14-37663/54). Asjas kogutud materjalidest nähtub, et tarbija teavitas kauplejat puudustest.

Tarbija kinnitusel paigaldati pesumasin kohe, kuid käivitati esimest korda alles oktoobris 2025; esmakasutusel ilmnes viga ja leke.

Ekspertiisiakt (23.10.2025) tuvastas transpordikahjustuse, paagi kinnitus/paak/pump katki ning remont majanduslikult ebaotstarbekas.

VÕS § 217 järgi on müüja põhikohustuseks anda ostjale üle lepingu tingimustele vastav asi, ostjale üleantav asi peab vastama kokkulepitule koguse, kvaliteedi, liigi, kirjelduse ja pakendi osas. VÕS § 217(1) lg 2 p 1 alusel loetakse asi lepingutingimustele vastavaks, kui selle kirjeldus, liik, kogus, kvaliteet, kasutusviis, ühilduvus, koostalitlusvõime ja muud omadused vastavad kokkulepitud tingimustele. Lisaks eeltoodule tuleb lähtuda ka VÕS § 217(1) lg 3 p 2, mis sätestab, et asi peab olema seda liiki asjadele tavaliselt omases koguses ja omase kvaliteedi ning tavaliste toimivusomadustega, sealhulgas vastupidavuse, kasutusviisi, ühilduvuse ja turvalisuse poolest, mida tarbija võib mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ning arvestades müüja enda poolt või tema nimel või tehinguahela varasemates etappides osalenud muude isikute, sealhulgas tootja poolt asja suhtes avalikult tehtud avaldusi, eelkõige reklaamimisel või märgistusel. VÕS § 218 lg 2 kohaselt tarbijalemüügi puhul vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest. VÕS § 218 lg 2(2) kohaselt tarbijalemüügi puhul eeldatakse, et ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest ilmnenu lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega. Materjalidest nähtub, et tarbija teavitas defektiga tootest kauplejat.

Komisjon märgib, et VÕS § 76 lg 1 kohaselt kohustus tuleb täita vastavalt seadusele või lepingule.

VÕS § 100 näeb ette, et võlasuhtest tuleneva kohustuse rikkumiseks on selle täitmata jätmine või mittekohane täitmine, sealhulgas täitmisega viivitamine. VÕS § 222 lg 1 sätestab, et kui asi ei vasta lepingutingimustele, võib ostja nõuda müüjalt asja parandamist või asendamist, kui see on võimalik ja sellega ei põhjustata müüjale võrreldes teiste õiguskaitsevahendite kasutamisega ebamõistlikke kulusid või põhjendamatuid ebamugavusi, arvestades muu hulgas asja väärtust, lepingutingimustele mittevastavuse olulisust ning ostja võimalust saada lepingutingimustele vastav asi oluliste ebamugavusteta mujalt.

Kaupleja peab pole esitanud veenvaid tõendeid, et kahjustus tekkis pärast üleandmist (nt tarbijapoolne vale käsitlemine vms). Pelk viide fotode puudumisele ja DPD pretensioonitähetaegadele ei ole sisuliselt tõend, et kahjustus tekkis pärast üleandmist. Ekspertiisakt kirjeldab kahjustust kui transpordikahjustust ning tuvastab ulatuslikud sisemised rikked (paagi kinnitus, paak, pump) ja remondi ebaotstarbekuse, kuid esitatud materjalidest ei nähtu, et kahjustus oleks kindlalt tekkinud pärast üleandmist tarbija süül.

Ostja peab teatama asja lepingutingimustele mittevastavusest müüjale mõistliku aja jooksul pärast seda, kui ta asja lepingutingimustele mittevastavusest teada sai või pidi teada saama. Tarbijalemüügi puhul peab tarbija teatama asja lepingutingimustele mittevastavusest müüjale kahe kuu jooksul pärast seda, kui ta sai mittevastavusest teada. Asjaoludest nähtuvalt avastas tarbija nelja kuu jooksul esmakasutusel vea, seega sai ta mittevastavusesst alles selle käivitamisel teada ehk puudus avastati alles 13.10 ning seejärel tarbija ka (kahe kuu jooksul puudusest teada saamisel) teavitas defektist. Vastupidist pole kaupleja tõendanud, et tarbija teadis juba enne puudusest. Seega ei ole põhjendatud samastada VÕS § 220 lg 2 kahte kuud asja üleandmise kuupäevaga; määrav on hetk, mil tarbija puudusest teada sai või pidi teada saama.

Kuna VÕS § 218 lg 2 kohaselt kehtib tarbijalemüügis eeldus müüja kahjuks, ei piisa eeldusest

vabanemiseks üldsõnalisest väitest, et tegemist on “transpordi kahjustusega” või muus vormis üldsõnalise vastuväitega. Vajalik on välja tuua ka põhjuslik seos ning et konkreetne kahjustus tekkis pärast üleandmist tarbijale.

Komisjon leiab, et sellise tõendikogumiga ei ole kaupleja ümber lükanud VÕS § 218 lg (2)²) eeldust. Pelgalt transpordikahjustuse nimetamine aktis ei ole piisav, kui puudub veenev tehniline põhjendus (või sõltumatu eksperdihinnang), mis välistaks muu tehnilise vea või defekti, mis võib avalduda varakult.

Tingimustele mittevastavuse korral nõuda müüjalt asja parandamist või asendamist; müüja võib parandamise asemel asja asendada (VÕS § 222 lg 1).

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu

/allkirjastatud digitaalselt/